

Jeg ved det ikke, men jeg forestiller mig, at vi skal have nogle store debatter i Folketinget, når disse rapporter engang foreligger, og det forhåbentlig bliver afdækket, i hvilket omfang en lang række nuværende og forhenværende politikere, regeringsmedlemmer, folketingsmedlemmer og organisationsfolk på den ene eller anden måde, ubevidst eller bevidst, har modvirket danske interesser. Det er ikke noget, man skal sættes i spjældet for, men det er noget, man efter min opfattelse skal drages til politisk ansvar for.

Fru Elisabeth Arnold siger, at da PET-kommissionen blev til, ville de borgerlige partier ikke være med. Nej, men jeg kender godt hele det forløb, og det startede jo med, at det alene var Politiets Efterretningstjeneste, som skulle undersøges, fordi den havde registreret nogle mennesker, der var medlemmer af lovlige partier på venstrefløj, og nu skulle man rigtig komme efter Politiets Efterretningstjeneste. Men efter pres udvidede man det hele. Det var et langt forløb, og jeg ved godt, at Venstre og De Konservative og hele den borgerlige fløj var imod det. Det var ikke lykkeligt.

Til sidst til hr. Søren Søndergaard: Jamen det er jo lidt trist, at fire af de fem, som blev udpeget til PET-kommissionen, formentlig blev det efter politisk tilhørsforhold og ikke efter deres saglige kapacitet på historieområdet med hensyn til at forske i den kolde krig, Østlandene og Sovjetunionen. Det synes jeg er beklageligt.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg har nu fire til en kort bemærkning, og det er først hr. Arne Melchior og derefter hr. Aage Frandsen.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg lyttede omhyggeligt til hr. Dahlgaards svar på mit spørgsmål om, hvad han mente med spørgsmålet i sin forespørgsel: »... hvorledes mener regeringen, at danske kollaboratører skal stilles til ansvar?« Hr. Dahlgaards svar indeholdt ikke noget svar på mit modspørgsmål, og der er heller ikke givet noget svar på, hvad hr. Dahlgaard selv mener, der kunne svares på det, hverken i hans første eller andet indlæg eller i det forslag til vedtagelse, han har fremsat. Jeg har kun taget ordet for denne anden korte bemærkning for at konstatere, at det spørgsmål, hr. Dahlgaard slutter sin forespørgsel af med, er ubrugeligt, ubesvarligt og i virkeligheden uanstændigt.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg er utrolig glad for, at vi i Danmark har en klar magtdeling: Folketinget lovgiver, regeringen er udøvende, og vi har domstolene til at dømme. Jeg er utrolig glad for, at vi ikke har den situation, som man næsten kan høre hr. Dahlgaard er tilhænger af, nemlig at Folketinget skal være over det hele, at vi skal blande os i alt.

Jeg er også utrolig glad over, at vi har en fri forskning, og at vi har universiteter til at ansætte professorer og lektorer osv., så det ikke er os i Folketinget, der skal tage hensyn til den slags ting. Vi må også gå ud fra, at de mennesker, som er ansat på universiteterne, har forskningens og deres hæderligheds integritet, og det vil sige, at vi må gå ud fra, at en person, som er udpeget til at være professor, er hæderlig og har en sådan integritet, at det er ligegyldigt, om vedkommende har den ene eller den anden politiske opfattelse. Jeg ved ikke, hvilke partitilhørsforhold de har, for det er sagen fuldstændig uvedkommende.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, hr. Arne Melchior stillede et meget væsentligt spørgsmål, og jeg vil godt spørge hr. Frank Dahlgaard: Begår hr. Frank Dahlgaard ikke i virkeligheden nøjagtig den samme fejl, som EU-statsministrene begik, da de begyndte at indføre sanktioner mod den østrigske regering på grund af formodede gerninger eller på grund af holdninger? Er det ikke meget betænkeligt, hvis vi skal ind på det system, at staten skal til at drage folk til ansvar for deres holdninger? Det er en anden ting, hvis der er begået noget strafbart, men det har vi jo politi og domstole, der tager sig af.

Nu taler vi om holdninger, og hr. Frank Dahlgaard forestiller sig åbenbart, at Folketinget skal laves om til en folkedomstol, hvor folk skal indbringes for deres holdninger, og så skulle vi her i Folketinget til at stemme om, hvorvidt folks holdninger nu var rigtige eller forkerte. Det var nøjagtig det, EU-lederne gjorde forkert over for Østrig, og det synes jeg hr. Frank Dahlgaard skulle overveje, for nu er han med på samme galvej.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Først til hr. Melchior og hr. Keld Albrechtsen: Nej, Folketinget skal ikke være nogen domstol.